

Opbrengst per visgrond in februari 1963 - 1964

— VEEL MEER VAN HET KANAAL
— VEEL MINDER VAN DE WEST

Alhoewel men februari 1963 moeilijk als maatstaf kan nemen om een vergelijking te maken met dit jaar februari, toch kan het wel zin hebben voor sommige visgronden een vergelijkende lijn te trekken tussen dezelfde perioden van 2 opeenvolgende jaren.

Dit is zeker het geval voor de IJslanders en de Noordzeeschepen welke ook vorig jaar praktisch allemaal hun traditionele visgronden zijn blijven opzoeken. Voor de middenslagvisserij is dit minder waar, want deze zijn halfweg februari of nog vroeger naar de West getrokken, het Eldorado van het voorjaar 1963. Dit jaar is dit Eldorado verder afgelegen, maar is toch voor verschillende schepen ook een dergelijke plaats geweest. Men heeft er voorzeker meer moeite moeten voor doen dan vorig jaar maar ook de goedzoekers hadden het niet al tijd voor het opscheppen. Het Kanaal is onze vissers dit jaar nogal gunstig geweest en er werden opnieuw verschillende mooie resultaten geboekt. De reizen waren echter langer, de kosten groter en het weer dikwijls aan de slechte kant. Ten bewijze daarvan het vergaan van de Z.274 vóór een paar weken, tengevolge van slecht weer. Was het goed voor de Noordzeeschepen, de Kanaalvissers en de meeste IJslanders, dan was het minder goed voor de Westvissers en de Kreeftenputters. De Noord werd door bijna alle schepen verlaten omdat de resultaten op die visgrond niet opwogen tegen deze bereikt in het Kanaal. Er waren in februari een paar weken van zeer goede prijzen en dan ook een paar weken van dalende noteringen. We geloven echter wel dat bijna iedereen er eens is geweest en dat de meeste reders op een bevredigende maand mogen terugblikken. Vergeten we hierbij evenwel niet dat we volop in de Vastenperiode zitten en dit toch de beste tijd is voor onze visserij, dat wordt althans meestal aangenomen.

HOGERE OPBRENGSTEN VOOR DE IJSLANDERS

Ondanks het feit dat er 4 IJslanders minder verkochten in de voorbije maand februari staan we toch met een meer-opbrengst van deze visgrond van ruim 2 miljoen F. Dit wijst dus op een verhoging van de gemiddelde opbrengst en dit van 393.000 F naar 542.363 F. De 25 IJslanders besomden inderdaad dit jaar in de tweede maand een totaal bedrag van 13.559.080 F waar vorig jaar in dezelfde periode door 29 IJslanders slechts 11.417.827 F werd bereikt. Niet alleen het aantal IJslanders maar ook het aantal grote IJslanders is afgenomen. In februari zijn inderdaad 5 grote IJslanders uitgevallen hetgeen toch wel een grote handicap is. Dat ondanks deze kleinere tonnage toch nog meer werd opgebracht moet gedeeltelijk op de goede vangsten en op de

renderende prijzen worden geschreven. Er werden vorige maand, en dat is nog niet dikwijls voorgekomen, 4 opbrengsten van meer dan 1 miljoen geboekt. De hoogste was deze van de O.81 welke op 10 februari 1.222.907 F besomde. De meest gebrachte IJslandse soorten waren kabeljauw, gul, rode zeebaars, leng en koolvis. De best verkochte soorten waren kabeljauw, schelvis, blauwe leng, zeewolf, rode zeebaars, heilbot en grote hondstong. De goedkoopste vissoorten waren hier wijting, schotse schol en enkele minderwaardige soorten als zwarte en wilde schullen.

Niet alleen de grote IJslanders deden het goed, ook de kleine schepen die de verre visserij bedreven trokken flink hun streng en lukten resultaten die begrepen waren tussen 230.000 en 672.220 F. Dit laatste cijfer was voor de O.286.

MEER VIS DAN VORIGE JAREN VAN DE NOORDZEE

De visserij in de Noordzee en in de Moray Firth werd nogal druk bedreven. Er kwamen schepen van Noop Head, de Minches, de Moray en andere visgronden in de Noordzee. Dat ze daartoe reden hadden blijkt uit de geloste vangsten die uitzonderlijk groot waren ten opzichte van voorgaande jaren. Witte kabeljauw werd immers in de vorige jaren zeer schaars gevangen zodat de meeste Noordzeeschepen ook in de winter reeds naar IJsland trokken. Toen plots een ruime vangst kabeljauw werd gebracht door de O.335 en daarna door de O.333. Sindsdien hebben we meerdere zulke kabeljauwvangsten gekregen en kregen de schepen resultaten die een gemiddelde bereikten van 291.981 F. Vergeleken met de 143.000 F gemiddeld van vorig jaar is dit nogal een verbetering. De kabeljauw werd over het algemeen redelijk goed verkocht terwijl ook gullen goede afnemers vonden. De gebrachte wijting was daarentegen niet altijd zeer gewild terwijl totten wel goede prijzen haalden. Buiten die soorten kregen we van de Noordzee nog koolvis, leng, heilbot, staartvis en haai. De hoogste uitslag van deze visgrond werd op 10 februari bereikt door de O.333 die toen 683.540 F besomde.

AANTAL KANAALREIZEN STERK TOEGENOMEN

Een derde categorie waar alleszins een gevoelige verbetering werd geboekt was deze welke het Kanaal beviste. Het aantal Kanaalschepen was om te beginnen veel groter en vervolgens waren de bereikte opbrengsten op zichzelf ook nog eens hoger. Er kwamen van het Kanaal inderdaad 86 schepen verkopen en dit betekende meteen een opbrengst van 17.309.280 F of gemiddeld 201.270 F. Vorig jaar kregen we 32 Kanaalschepen aan de afslag die toen 3.685.097 F oprachten hetgeen

een gemiddelde gaf van slechts 115.000 F. Ook dit is wel een verbetering die kan tellen. Waar vorig jaar bijna alle schepen naar de West trokken kregen we nu bijna alle vaartuigen van de middenslagklasse in het Kanaal. Waar het bovendien vooral deze categorie schepen is waarvan er worden bijgebouwd, is het verstaanbaar dat het vooral deze Kanaalvangsten zijn welke toenemen. De meest gebrachte Kanaal-soorten waren kabeljauw, gul, rog, tong, wijting, steenschol, vlaswijting kleine schelvis, staartvis, keilrog en platvis.

Tongen kregen de ganse maand zeer goede prijzen, alleen de laatste week van de maand ging de tongenprijs dalen. Toen werd echter nog altijd meer dan 70 F gemiddeld per kg betaald. De duurste sorteringen waren de ganse maand, de kleine. Voor de grote soorten werd de laagste prijs betaald. De voorkeuze en de kleine kregen verschillende dagen meer dan 100 F per kg. Ook grote tarbot was de ganse maand duur. Voor rog en keilrog werden wisselende prijzen bekomen, deze waren echter doorgaans wel renderend. Wijting was niet elke week even duur, de eerste weken van de maand werd er echter zeer veel geld voor gegeven. Totten bleven de ganse maand duur, steenschol eveneens. Rode knorhaan werd niet bijzonder veel gebracht, daarvoor kreeg ook deze soort zeer goede prijzen evenals knorhaan trouwens.

Kabeljauw van het Kanaal werd gebracht op een tijdstip dat er niet veel nodig was en dat er genoeg was uit het buitenland en van de andere visgronden. Vlaswijting was wel aan de dure kant. Heek werd bijna niet gebracht evenmin als rode poon. Van het Kanaal dus een gunstige visserij met goede prijzen.

MINDER WESTSCHEPEN

Van de West is de opbrengst natuurlijk gedaald, dit zowel door het kleiner aantal schepen dat van deze visgrond kwam verkopen als door de minder grote vangsten welke die schepen aanvoerden. De Westaanvoerder beperkte zich deze maand immers hoofdzakelijk tot platvis, gul, wijting, rog, zeehond, haai, knorhaan en platjes. Van tong was er zelden sprake en dan nog iedere keer in geringe mate. Vorig jaar was het juist omgekeerd: veel tong en weinig andere vis. Vandaar ook merklijke verschillen in opbrengst en wel van 143.000 F gemiddeld naar 58.450 F gemiddeld. De totale opbrengst van de West daalde van 31.626.521 F naar 2.571.840 F. Het aantal vangsten verminderde van 221 tot 44.

Ook van de Kreeftenput werd zeer weinig aangevoerd, nog minder zelfs dan vorig jaar toen er toch ook maar 11 vangsten gebracht werden. Die brachten toen 1.643.855 F op en dat is een zeker aardig gemiddelde: 149.000 F. Dit jaar werden de 5 vangsten verkocht voor 405.085 F en dat geeft dan een gemiddelde van 81.000 F. Dit jaar bevatten deze vangsten zeer weinig tong, in tegenstelling dan met verleden jaar. Er werd in de plaats meer platvis, gul en wijting gebracht. De platvis werd doorgaans eerder goed, koop verkocht vooral de grote soorten. Klein iek en derde slag werden

nogal eens vlot verkocht terwijl de platjes zeer wisselende prijzen kregen en eerder schaars op de markt waren.

Ook de Witte Bankers waren weinig talrijk. Slechts 3 eenheden kwamen verkopen voor een bedrag van 293.050 F. Vorig jaar verkochten 4 schepen voor een bedrag van 476.710 F. De gemiddelde opbrengst is dus verminderd van 119.000 naar 97.600 F. De vangsten van de Witte Bank bevatten evenals deze van de Kreeftenput weinig tong zodat de ganse som moet komen van de visvangst die hoofdzakelijk bestond uit kabeljauw, gul, wijting en platvis. Tarbot werd eveneens eerder schaars gelost.

GEEN ENKELE NOORDVANGST

De Noord heeft weinig belangstelling genoten vanwege onze vissersvloot gedurende de maand februari. De meeste schepen hebben deze visgrond inderdaad verlaten omdat daar niet zoveel te verdienen is en zeker niet als er momenteel kan bijeen gevist worden met in het Kanaal te gaan vissen. De enkele schepen die toch de Noord trouw bleven gingen in Engeland hun vangst verkopen. Daar waren de resultaten niet bijster schitterend en zeker veel minder goed dan er door onze Kanaalschepen hier werd bereikt. Ook vorig jaar werd geen enkele vangst van de Noord op onze markt gezet, zodat de maand februari niet bepaald de Noordmaand mag heten.

BESLUIT

De tweede maand van dit jaar lijkt wel niet zo slecht te zijn verlopen. Er werden verschillende zeer mooie resultaten bereikt, resultaten welke voor die van vorig jaar vaak niet moesten onderdoen. Voor de kleine en de grote IJslanders en de Noordzeeschepen is het nu wel duidelijk dat februari 1964 merkkelijk gunstiger is geweest dan februari 1963.

COOPERATIEVEN

(Vervolg van blz. 11)

dat de tijd nakend is waarin het niet voldoende zal zijn de zoon van uw vader te wezen om moeiteloos veel geld te kunnen verdienen. Koningen werden aan de deur gezet, de kleine vakman begint zich oneindig sterk te gevoelen in zijn vakbond, traditionele fabriekspotentaten moeten hun winsten delen met hun werknemers, hoe zouden de kleine reders zich dan jarenlang op de kop laten zitten door de grote reders?

En waar de socialistische partij overweegt de kumultfuncties der vakbondleiders af te schaffen, zal ook in de visserij ooit de vraag gesteld worden of overkoepelende organen, zoals de Rederscentrale, mogen blijven geleid en gedirigeerd worden door reders(?) wier rederij een bijzaak is en wier hoofdbedrijf erin bestaat, buiten alle cooperatieven om, te leveren of te kopen aan en te werken voor de reders, wier belangen zij ogenschijnlijk, maar wier geld zij in hoofdzaak op het oog hebben.

Kleine reder, laten we lang genoeg blijven leven om deze noodzakelijke en onstuitbare veranderingen te mogen meemaken!

DE MUGGEZIFTER